

Forfatter: Bording, Anders

Titel: EY ringe det er kunst/ af Barns been op at rende

Citation: Bording, Anders: "EY ringe det er kunst/ af Barns been op at rende", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 180. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-workid98810.pdf> (tilgået 19. september 2021)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

77. Den af Byrd och herkomst Ærlige/ af Visssdom/ beskedenhed och andre høye Dyder berømmelige och nu salige MAND CORNELJVS RASK Fordum Raadmand i den Kongelige Stabels Stad Nyborg/ Til prjselig efter-mæle. Tryct i Kiøbenhafn hos Jørgen Gøde Kongl. Mayest. Bogtr. Aar 1675.

181

⌘ EY ringe det er kunst/ af Barns been op at rende
Paa Dydens bane frem/ och ikke sig henvende
Til nogen daarlighed/ som ellers djærfvelig
Udi vor ungdoms vox indtrykke lader sig.
Ey ringe er det kunst/ at komme frem til ære
Formedelst Dyd och fljd/ och der med saa som være
Sin egen Lykkes Smed: heldst nu/ den blege Njd
Fast Argus-øyet er/ och hviler ingen tjd.
Ja det er och en kunst/ at naar sig Lykken føyer/
Mand da til ofvermood ey Sind och Hjerte bøyer!
Samt och at naar mand seer altingest sig imod/
Mand da forsager ey/ men har et stadigt Mood.
Men det er kunstners kunst och rette mesterstykke/
Naar Timen kommen er/ och Døden løs vil trykke/
Mand da kand hafve der til giort sig før beqvem/
Och ey sin tanke sat forlangt i Verden frem.

⌘ Vor gode Ven Her Rask/ hvis død vi nu beklage/
Ret eftersiges kand/ at hand af ungdoms dage/
Sig Dydens ædle kjern i hjerte Sjæl och Sind/
Ey tvungen/ men af lyst/ har stedse prentet ind.
Den hadske missgunst ey mod hannem sig forklarde
Saa vredefuld/ hand jo sig viselig forvarde:
Koem saa den rette vey til Ærestand och Nafn/
Och bleef med største prjs sit Fødeland til Gafn.
J medgangs glade tjd hand ydmyghed beviste:
Taalmodighed i Sorg; och altid Himlen priste.
Ja kortelig/ alt det/ som har af Himlen smag/
Det sig hos hannem fandt indtil hans sidste dag.
Men baade først och sidst staaer ey til at beskrifve/
Hvor vel hand hafde lærdt/ fra Verden sig at gifve:
Hvor frisk och u-forsagt hand sig fornemme loed/
Der Hel-bruds haarde værk om hjertet hannem stod.
Nu vel hans ædle Sjæl sit Øye-merk har fundet:
Har efterladt sig pris/ och seyr af Døden vundet.
Kandst du / som lefver end/ det eftergjøre saa/
Hvad maat du vel til freds och glad af Verden gaa.

A. Bording.